

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-507/19-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

Primljeno: 22 -11- 2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/644		
Ur. broj: 383-01/19-12		

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Promet d.o.o., Split, Hercegovačka 20, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Solaris Bus & Coach S.A., Owinska, Republika Poljska, zastupan po punomoćniku Dominiku Niziću, odvjetniku u Zagrebu, Savska cesta 41 i Jolly Autoline d.o.o., Šibenik, Ante Šupuka 10, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 13. studenog 2019.

presudio je

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/644, urbroj: 354-01/19-8 od 9. rujna 2019.

II. Odbija se žalba zainteresirane osobe Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 14.000,00 kn.

IV. Nalaže se zainteresiranoj osobi Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska naknaditi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 14.000,00 kn u roku od 8 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 15. listopada 2019. podnio tužbu protiv rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/19-01/644, urbroj: 354-01/19-8 od 9. rujna 2019., kojim je u povodu žalbe Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska, ovdje zainteresirane osobe, poništena odluka o odabiru za grupu 1., broj: 1341/2 od 1. srpnja 2019. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F5-0005622 te ispravak objave broj: 2019/S F14-0009729, predmet nabave: gradski autobusi koji kao pogonsko gorivo koriste dizel gorivo, po grupama, naručitelja Promet d.o.o. Split (točka 1. izreke), te je naloženo naručitelju, ovdje tužitelju da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženika nadoknadi zainteresiranoj osobi troškove žalbenog postupka u iznosu od 14.000,00 kn. Navedenom odlukom o odabiru odabrana je ponuda ponuditelja Jolly Autoline d.o.o. Šibenik.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj navodi da je propisao obvezne osnove za isključenje gospodarskog subjekta u točki 3.1.1. DON-a, a točkom 3.4. DON-a propisao je dokumente kojima se dokazuje da ne postoje osnove za isključenje, a i propisao je što gospodarski subjekt treba dostaviti u ponudi za potrebe utvrđivanja. Tužitelj je upravo u

DON-u naveo potvrde, dokumente i druga dokazna sredstva kojima gospodarski subjekt dokazuje nepostojanje osnova za isključenje te ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta, a sve sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi. Dana 10. svibnja 2019., tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, tužitelj je uputio zahtjev za dostavom ažuriranih popratnih dokumenata Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska, sukladno članku 262. stavku 2. a u vezi s člankom 263. Zakona o javnoj nabavi u kojem je odredio rok za dostavu najkasnije do 27. svibnja 2019., u kom roku (25. svibnja 2019.) je žalitelj dostavio ažurirane popratne dokumente koji se odnose na dokazivanje nepostojanja obveznih osnova za isključenje iz članka 251. stavak 1. navedenog Zakona. Pregledom dokumenata tužitelj je utvrdio da žalitelj nije dokazao nepostojanje osnova za isključenje koje se odnose na osnove za isključenje iz članka 251. stavak 1. Zakona i to potvrda iz nacionalne kaznene evidencije Grčke (Helenske Republike) za Petros Spinaris; potvrde iz državnog kaznenog registra Republike Poljske za Zbigniew Palenica i Izabela Marzena Jachowska. Za potvrde kojima se dokazuje nepostojanje osnova za isključenje iz navedenog članka Zakona za osobe Javier Calleja Mediano, Jose Luis Barriga Vinagre, Jose Inaz Murguiondo i Javier Iriarte Ibanez, nisu valjane jer su starije od dana u kojem istječe rok za dostavu ponuda (4. travnja 2019.) i za izjavu o nekažnjavanju koju su potpisali Pawel Robert Hajduk i Zbigniew Krzysztof Wlodarczak dana 22. svibnja 2019., kojom izjavljuju da tvrtki Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska niti bilo kojoj osobi ovlaštenoj za zastupanje, bilo na temelju samostalne, bilo na temelju zajedničke prokure, nisu izrečene pravomoćne sudske presude koja se na odnosi na osobe iz Nadzornog odbora, nisu tražena pojašnjenja i nadopune sukladno članku 263. stavak 2. jer isto ne bi imalo smisla s obzirom na to da nedostaju potvrde koje ne podliježu pojašnjenju/nadopuni u skladu s odredbom članka 263. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi. Dostavljena izjava o nekažnjavanju od 22. svibnja 2019., kao i izjava o nekažnjavanju za Izabela Marzena Jachowska (direktor društva Wawa d.o.o. na kojeg se žalitelj oslanja) nisu traženi dokumenti i ne predstavljaju dostatan dokaz da ne postoje osnove za isključenje u smislu članka 265. stavak 1. točka 1. Zakona o javnoj nabavi i isti ne mogu zamijeniti potvrde koje izdaju javna tijela u zemljama osoba čiji su državljani. Žalitelj je bio u obvezi pribaviti traženo u državi čiji su državljani ovlaštene osobe za zastupanje žalitelja (Grčka i Republika Poljska) te gospodarskog subjekta na kojeg se oslanja (Republika Poljska). Ističe da je žalitelj, kao i gospodarski subjekt na kojeg se oslanja, u ESPD obrascu potvrdio svojom izjavom da će moći, na zahtjev i bez odgode, naručitelju, sada tužitelju, dostaviti valjane dokumente, što je propustio učiniti, a o kojoj izjavi tuženik nije vodio računa te je na taj način povrijedio odredbe zakona. Obzirom da žalitelj nije dokazao nepostojanje osnova za isključenje, njegova je ponuda odbijena i proglašena je neprihvatljivom. Obrazloženje tuženika da je naručitelj pogrešno utvrdio činjenično stanje je nejasno jer iz cijelog obrazloženja predmetnog rješenja je razvidno da je tužitelj utvrdio točno činjenično stanje kako je naprijed opisano. Tužitelj je u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda detaljno izložio tijek komunikacije sa žaliteljem i obrazložio razloge neprimjene mogućnosti iz članka 263. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi (za dokumente koji su se mogli nadopuniti, a nisu i za dokumente koji nisu zaprimljeni i nisu se mogli naknadno nadopuniti) i razloge odbijanja ponude. Tuženik je upravo odlukom o obvezi primjene instituta pojašnjenja dostave ažuriranih popratnih dokumenata postupio suprotno kogentnim odredbama članka 251. i 265. stavak 1. točka 1. i stavak 2. Zakona o javnoj nabavi, čime je u bitnom narušio načelo vladavine prava i pravne sigurnosti kao i načelo jednakog tretmana. Navedenom odlukom tuženik je dopustio jednom ponuditelju/žalitelju da suprotno dokumentaciji o nabavi i odredbama zakona izbjegne dostavu zakonom propisanih dokumenata, a koji su osnova za isključenje iz daljnjeg tijeka postupka javne nabave, čime je doveo u nepovoljan položaj odabranog ponuditelja, kao i

javni interes te osobito pravnu sigurnost u postupku javne nabave. Odlukom tuženika da se mora primijeniti institut pojašnjenja, dakle da se žalitelja još jednom pozove da pojašni zašto nije dostavio dokaz koji je bio po zakonu u obvezi dostaviti, predstavlja pregovaranje te izravno pogodovanje žalitelju, a što je suprotno odredbama zakona. Tužitelj je, upravo poštujući odredbe zakona, i primjenjujući načela javne nabave, bio obavezan ponudu žalitelja proglasiti neprihvatljivom te je odbiti kada gospodarski subjekt nije, po prethodnom pozivu, dostavio dokaze iz članka 265. stavak 1. točka 1. i stavak 2. a u vezi s člankom 251. Zakona o javnoj nabavi, dok s druge strane tuženik nije postupio zakonito kada je u konkretnom slučaju poništio odluku tužitelja. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-179/19. Predlaže da Sud poništi rješenja tuženika i naloži zainteresiranoj osobi da naknadi tužitelju trošak vođenja žalbenog postupka u iznosu od 14.000,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra pogrešnim stav i tvrdnju tužitelja da nikakvi dokumenti kojima se dokazuje nepostojanje razloga za isključenje iz članka 251. stavak 1. Zakona nisu zaprimljeni, a da članak 263. stavak 2. se može primijeniti samo u odnosu na zaprimljene dokumente. Smatra da su u konkretnom slučaju dokumenti za dokazivanje nepostojanja razloga za isključenje zaprimljeni (potvrda od 16. svibnja 2019., izjava o nekažnjavanju od 22. svibnja 2019. i izjava za osobu Izabela Marzena Jachowska) pa kako ti dokumenti nisu bili dostatni dokazi u smislu članka 265. Zakona, naručitelj je u konkretnoj situaciji imao valjanu osnovu za primjenu navedenog stavka 2. članka 263. Zakona, a u svrhu zaprimanja valjanog, odnosno dostatnog dokaza da ne postoje razlozi za isključenje. Navodi da zakonodavac sankcionira pregovaranje samo kada se radi o kriteriju za odabir ponude i predmetu nabave, što ovdje nije slučaj, pa su pogrešne tvrdnje naručitelja u pogledu mogućeg pogodovanja kao razloga za neprimjenu članka 263. stavka 2. Zakona u predmetnom slučaju. Poziva se na odredbu članka 4. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi, prema kojoj je naručitelj obavezan propise javne nabave primjenjivati na način koji omogućuje učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Smatra promašenim pozivanje tužitelja na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj UsII-179/19. Pobjanim rješenjem prihvaćen je stav iz navedene presude da stavak 2. daje mogućnost, a ne obvezu, naručitelju da ponuditelja zove na dopunu ili objašnjenje zaprimljenih dokumenata. Međutim, budući je naručitelj takvu neprimjenu dužan obrazložiti u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, koji je temelj za donošenje odluke o odabiru, tuženik je u konkretnom slučaju ocijenio da naručitelj nije naveo valjane razloge neprimjene mogućnosti iz članka 263. stavak 2. Zakona, odnosno da nije obrazložio razloge koje je uzeo u obzir, a koji su prevladali nad njegovom obvezom da se prilikom primjene instituta iz navedenog članka vodi načelima javne nabave. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska, u odgovoru na tužbu navodi da u obrazloženju rješenja tuženika se ne navodi, kako to pogrešno zaključuje tužitelj, da se odluka o odabiru poništava jer tužitelj nije obrazložio razloge neprimjene članka 263. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi, nego se navodi da tužitelj nije naveo razloge koje je uzeo u obzir, a koji su prevladali nad njegovom obvezom da se prilikom primjene instituta vodi načelima javne nabave. Dakle, tužitelj može a ne mora tražiti nadopunu ažuriranih popratnih dokumenata, ali je dužan obrazložiti koji su razlozi prevladali nad njegovom obvezom provedbe učinkovite javne nabave te ekonomičnog i svrhovitog trošenja javnih sredstava iz članka 4. Zakona. Zabrana pregovaranja nije zakonom propisan razlog na koji se tužitelj može pozvati kao razlog za neprimjenu članka 263. stavak 2. Zakona. Tužitelj, ne koristeći mogućnost iz članka 263. stavak 2. Zakona da zatraži nadopunu ažuriranih popratnih dokumenata, u navedenom slučaju je ponuditelju koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj neopravdano dao prednost, a zainteresiranu osobu je stavio u nepovoljan položaj,

što je suprotno članku 4. stavak 2. Zakona te je povrijedio načelo jednakog tretmana i načelo zabrane diskriminacije i to iz razloga jer je tužitelj po sili zakona za ponuditelje koji imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužan sam zatražiti podatke o nekažnjavanju putem EOJN RH, dok ponuditelji koji nemaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj moraju pribaviti izjave potencijalno velikog broja osoba koji mogu biti državljani više država. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba Jolly Autoline d.o.o. Šibenik, iako uredno pozvana, nije dala odgovor na tužbu.

Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavio tužitelju.

Na temelju razmatranja svih činjenica i pravnih pitanja, u smislu odredbe članka 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, ovaj Sud ocjenjuje tužbeni zahtjev osnovanim.

Uvidom u dokumentaciju o javnoj nabavi (dalje: DON) razvidno je, a što nije niti sporno, da je naručitelj, ovdje tužitelj, u točki 3.1.1. DON-a propisao obvezne osnove za isključenje gospodarskog subjekta u smislu odredbe članka 251. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16., dalje: Zakon), te je točkom 3.4. DON-a sukladno odredbi članka 265. istog Zakona propisao dokaze kojima javni naručitelj dokazuje da ne postoje osnove za isključenje i koje treba dostaviti. Nadalje, nije sporno da je ponuditelj, ovdje zainteresirana osoba Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska dostavio Europsku jedinstvenu dokumentaciju o nabavi (European Single Procurement Document – ESPD) kao preliminarni dokaz u smislu članka 260. Zakona, u kojoj je izjavio da ažurirane dokumente može, na zahtjev i bez odgode, dostaviti naručitelju. Također proizlazi da je naručitelj sukladno članku 262. stavak 2. a u vezi članka 263. stavak 1. Zakona tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda pozvao navedenog ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu da dostavi dokaze iz članka 265. stavak 1. točka 1. navedenog Zakona, čemu navedeni ponuditelj nije udovoljio, već je umjesto propisanih i u konkretnom slučaju dobavljivih potvrda nadležnih tijela za tri osobe dostavio izjave koje ne predstavljaju traženi dokaz obzirom se radi o ovlaštenim predstavnicima gospodarskih subjekata (navedenog ponuditelja i društva na koje se oslanja) koji su državljani država u kojima se relevantne potvrde mogu ishoditi (državljeni Poljske i Grčke).

Tuženik je u povodu žalbe navedenog ponuditelja poništio odluku o odabiru drugog ponuditelja s obrazloženjem da naručitelj nije naveo valjane razloge neprimjene mogućnosti iz članka 263. stavak 2. Zakona jer nije u pravu kada tumači navedenu odredbu na način da u konkretnom slučaju nije mogao tražiti nadopunu dokumenata koje nije niti zaprimio. Nalazi da naručitelj sukladno odredbama Zakona koje se odnose na neprimjenu instituta nadopune/pojašnjenja zaprimljenih ažuriranih popratnih dokumenata od ponuditelja koji je ponudio ekonomski najpovoljniju ponudu nije obrazložio, odnosno nije naveo razloge koje je uzeo u obzir, a koji su prevladali nad njegovom obvezom da se prilikom primjene instituta vodi načelima javne nabave.

Međutim, navedeno ne proizlazi iz spisa predmeta i to zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda u kojem je naručitelj jasno obrazložio razloge zbog kojih nije primijenio odredbu članka 263. stavak 2. Zakona jer nakon zahtjeva za dostavom ažuriranih popratnih dokumenata, iako je svojom izjavom u ESPD obrascu ponuditelj potvrdio da će moći na zahtjev i bez odgode dostaviti ažurirane popratne dokumente, iste nije dostavio zbog čega ga nije mogao pozvati na nadopunu ili pojašnjenje dokumenata koje nije zaprimio, pravilno navodeći da zaprimljene potvrde nisu dokumenti koje je ponuditelj bio dužan dostaviti sukladno navedenoj točki DON-a i odredbi članka 265. stavak 1. točka 1. Zakona o javnoj

nabavi. Također je obrazložio da što se tiče ostalih zaprimljenih ažuriranih popratnih dokumenata nije primijenio institut nadopune ili objašnjenja jer isto ne bi niti imalo smisla s obzirom da ponuditelju nedostaju dokumenti s kojima je trebao dokazati nepostojanje osnove za isključenje, zbog čega je naručitelj njegovu ponudu i odbio primjenom odredbe članka 263. stavak 3. Zakona. Pri tome se pozvao i na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-179/19 od 25. travnja 2019., u kojoj je ovaj Sud nakon ocjene identičnog činjeničnog stanja i pravnog pitanja jasno iskazao da obzirom na značaj dokaza da ne postoje osnove za isključenje gospodarskog subjekta i ozbiljnu posljedicu – obvezu isključenja koja slijedi ako odgovarajući dokazi nisu dostavljeni, tužitelj je ponudu osnovano ocijenio nevaljanom, a da prethodno nije bio dužan ponovno pozvati žalitelje da dodatno pojašne naknadno dostavljene dokaze nepostojanja osnove za njihovo isključenje. Sud je također naglasio da pitanje dokazivanja da ne postoje razlozi za isključenje gospodarskih subjekata treba tumačiti u skladu sa strogom odredbom članka 251. Zakona, koja određuje osnove za obvezno isključenje i nalaže naručitelju da ponuditelja za kojeg se utvrdi da propisani osnovi za isključenje postoje, mora u bilo kojoj fazi postupka, isključiti iz postupka javne nabave. Prema tome dokazi da ne postoji osnova za isključenje iz članka 251. stavak 2. su dokazi koje propisuje članak 265. stavak 1. Zakona, a tek ako takvi dokazi nisu dobavljeni, mogu se prihvatiti dokazi iz stavka 2. istog članka Zakona. Nije sporno da odredba članka 262. stavak 2. navedenog Zakona daje mogućnost naručitelju da ponuditelja koji je naknadno po pozivu dostavio ažurirane dokumente koji dopunjuju ponudu, ponovno pozove na dodatna pojašnjenja, ali to nije obveza naručitelja, a u konkretnom slučaju ponuditelj koji je ponudio najpovoljniju ponudu nije nakon dodatnog poziva u smislu odredbe članka 262. stavak 2. u vezi članka 263. stavak 1. Zakona dostavio dokumente propisane DON-om i naprijed navedenom odredbom Zakona, pa osnovano upire tužitelj da nije niti mogao tražiti pojašnjenje i dopunu dokumentacije koju nije zaprimio. Ovo stoga jer izjave o nekažnjavanju koje je navedeni ponuditelj dostavio nakon poziva naručitelja se ne mogu smatrati dokumentacijom koju, u smislu navedene odredbe Zakona, ponuditelj može pojasniti i dopuniti. Stoga neosnovano tuženik smatra da je odluka o odabiru nezakonita jer da naručitelj nije dao objašnjenje vezano uz načela javne nabave, misleći pritom na stavak 3. članka 4. Zakona. Sud ukazuje na stavak 2. navedenog članka Zakona prema kojem javna nabava ne smije biti osmišljena s namjerom izbjegavanja primjene ovoga Zakona ili izbjegavanja primjene pravila o javnoj nabavi male, odnosno velike vrijednosti ili s namjerom da se određenim gospodarskim subjektima neopravdano da prednost ili ih se stavi u nepovoljan položaj. Postupak javne nabave je strogo formalan postupak pa ne daje mogućnost tumačenja priloženih dokumenata drukčije nego što je to navedeno i propisano dokumentacijom o javnoj nabavi, a upravo ta formalnost postupka doprinosi jednakom tretmanu svih sudionika u postupku javne nabave, odnosno ponuditelja. Dokumentacija o javnoj nabavi sadrži jasno propisano, sukladno mjerodavnim odredbama Zakona, koju dokumentaciju radi dokazivanja nepostojanja osnova za obvezno isključenje ponuditelji moraju dostaviti, a ekonomski najpovoljniji ponuditelj niti po naknadnom pozivu traženu dokumentaciju nije dostavio, iako je u ESPD dao izjavu da istu može po pozivu odmah dostaviti, pa imajući u vidu navedeno, naručitelj je osnovano odbio ponudu navedenog ponuditelja s obrazloženjem razloga neprimjene pozivanja na dopunu i pojašnjenje. Imajući u vidu navedeno, odnosno da je naprijed navedenim točkama DON-a propisana dokumentacija i načini dokazivanja sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi, neosnovano navedeni ponuditelj, odnosno ovdje zainteresirana osoba, smatra da je stavljen u nepovoljniji položaj i da je povrijeđeno načelo jednakog tretmana i načelo zabrane diskriminacije u odnosu na ponuditelje koji imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. U konkretnom slučaju se radi o tri osobe od kojih su

dvije državljanin države u kojoj zainteresirana osoba ima poslovni nastan, dok je jedna osoba državljani Grčke (Helenske Republike), a ponuditelj je već u vrijeme podnošenja ponude znao koje je dokumente u obvezi u konkretnom slučaju dostaviti po navedenoj osnovi (točka 3.1.1. i 3.4. DON-a), što je potvrdio i svojom izjavom. Također nije od utjecaja za drugačiju odluku u predmetnoj stvari pozivanje tužitelja na presudu ovoga Suda, posl. br. UsII-201/19 jer se ne radi o istom činjeničnom stanju.

U odnosu na ostale žalbene navode navedenog ponuditelja, koje ponavlja i u odgovoru na tužbu, ovaj Sud smatra pravilnim tumačenje tuženika da nema povrede odredbe članka 264. stavak 2. Zakona jer informacija o državljanstvu nije dokaz kojim se utvrđuje postojanje osnova za isključenje. Naručitelj je obrazložio u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda da je te podatke tražio kako bi mogao uvidom u e-Certis utvrditi koji su dostatni dokazi za utvrđenje postojanja osnova za isključenje nekih osoba jer podacima o njihovom državljanstvu nije raspolagao.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno i utvrđeno, trebalo je, temeljem odredbe članka 58. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, osporeno rješenje tuženika poništiti i odbiti žalbu zainteresirane osobe izjavljenu protiv odluke o odabiru.

Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 431. stavak 3. i stavak 4. Zakona o javnoj nabavi. Žalitelj nema pravo na naknadu zatraženih troškova žalbenog postupka jer u tom postupku nije uspio. Tužitelj koji je presudom ovoga Suda uspio i u žalbenom postupku ima pravo od zainteresirane osobe Solaris Bus & Coach S.A., Republika Poljska, kojoj su točkom II. poništenog rješenja tuženika utvrđeni troškovi žalbenog postupka na teret naručitelja u iznosu od 14.000,00 kn, naplatiti taj trošak žalbenog postupka u utvrđenom iznosu.

U Zagrebu 13. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić